

AIGUA

La PDE celebra que ara el Pacte de Rialb no suposarà cap interconnexió de xarxes

El govern i els pobles de la Conca de Barberà hi renuncien i s'abastiran amb aigua del Consorci d'Aigües de Tarragona

Terres de l'Ebre Ò. Meseguer

A principis del 2017 es tancava un acord per a la portada de l'aigua de l'embassament de Rialb, a través del canal Segarra-Garrigues, a 31 municipis de la Segarra, l'Urgell, la Conca de Barberà i l'Anoia. El projecte era, sobretot, important per als vuit municipis del nord de la Conca i els dos de l'Anoia que s'havien hagut d'abastir sovint amb cisternes a causa dels greus problemes de contaminació dels aqüífers i insuficiència dels pous, però la Plataforma en Defensa de l'Ebre (PDE) alertava que quatre d'estos municipis estaven situats fora de la Conca de l'Ebre i que això obria l'aixeta de la interconnexió de conques i d'un futur transvasament d'aigua del Segre (dins de la conca de l'Ebre) a Barcelona.

El govern, amb l'ara empresonat Josep Rull al capdavant del departament de Territori, hi va insistir, tot i l'elevat cost de l'operació (més de 21 milions d'euros), però el president del Consell Comarcal de la Conca de Barberà ha revelat recentment que, amb Damià Calvet a les regnes de Territori i el Ministeri de Medi Ambient oposat que es face cap transferència entre conques, per petita que siga, el projecte ha estat considerat "inviabile" i estos vuit municipis més necessitats passarien a abastir-se d'aigua del Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT), que gestiona el minitransvasament de l'Ebre. Una opció tècnicament viable, com ja va posar damunt de la taula



Concentració de la PDE contra el Pacte de Rialb, al març del 2017. / N.C.

este setmanari en ple debat sobre el Pacte de Rialb, però que requereix la modificació de la Llei 18/1981, del minitransvasament, perquè, per exemple en el cas dels municipis de l'Anoia, l'aigua de l'Ebre puga sortir dels límits de la província de Tarragona.

En qualsevol cas, tot i no tindre clars els motius que han fonamentat la decisió del govern a través de l'ACA i del Consell de la Conca, la PDE ha valorat positivament la renúncia a l'execució del Pacte de Rialb, però es fa una pregunta que furga en el qüestionament que la plataforma sempre ha penjat al Segarra-Garrigues: "Si hi renuncien estos vuit pobles, per què no poden renunciar-hi els altres 23?", reflexiona Manolo Tomàs, portaveu de la PDE, que insisteix en el so-

bredimensionament majúscul del canal i la falta d'utilitat agrícola. "Necessiten crear una servitud i una complicitat entre pobles i persones, perquè quan hi haja sequera es puga connectar el canal amb l'embassament de la Llosa del Cavall i fer el transvasament cap a Barcelona", alerta.

Amb la renúncia de la Conca es tancava, si més no parcialment, un dels fronts que tenia oberts la PDE, que en qualsevol cas ha reactivat la seua bel·ligerència respecte al consolidat minitransvasament de l'Ebre. "Ara que els aqüífers estan plens i amb aigua de molta qualitat... nosaltres sempre hem demanat que es vagen revertint els cabals transvasats cap al Camp de Tarragona, seguint el

DESTACAT

Projecció de 'SEDIMENTS'

L'altre front de la PDE són els sediments. La plataforma és membre de la comissió parlamentària catalana constituïda al respecte. Una problemàtica abordada pel documental *SEDIMENTS*, realitzat per Josep Juan i Noèlia Domènech i que s'estrena este divendres (a les 11 h), 7 de desembre, a l'auditori d'Ampostà. És un treball de més de tres anys on es tracten casos en què es fan funcionar les comportes de fons de les preses, una reclamació que la Campanya pels sediments fa a la CHE, i s'aborda la necessitat d'instal·lar sistemes de bypass de sediments als pantans.

que es va començar a fer amb el Ter. El problema és que hi ha interessos econòmics a les Terres de l'Ebre perquè això no siga així", diu, amb referència als regants que reben un cànon de compensació.

MODEL CAT Tomàs admet que este tema no és prioritari, perquè suposa una "confrontació territorial", però avisa que el model del CAT, d'aprofitament de concessions sobrants als regants, serà "el model del nou Pla hidrològic nacional" que va impulsar el PP i ha de concretar l'actual Govern espanyol. "Captant aigua de canals de regadiu, argumenten que això

no afecta el cabal ecològic dels rius, quan no és així, i a més tenen a cada zona sectors socials que defensen estes manobres perquè hi veuen una font de finançament", sosté el líder de la PDE de nou en relació amb les comunitats de regants. "Ens complica la lluita perquè no parlem de transvasament de grans cabals, però ens estem preparant, construint el llenguatge jurídic per a fer-hi front i establint aliances".

BRUSSEL·LES Després que el Parlament Europeu s'expressés políticament en contra del Pla hidrològic de la conca de l'Ebre (PHE), entre altres coses per la falta de justificació de les noves hectàrees de regadiu i els nous embassaments i per la previsió insuficient d'uns cabals que garantisquen la sostenibilitat del Delta, ara el front jurídic obert a Brussel·les passa pel pronunciament de la Comissió Europea sobre la queixa contra el PHE presentada per la PDE. Però la resposta de la Comissió, que pot obrir la via cap al Tribunal de Luxemburg, no es produirà fins que s'esgoti la via jurídica a Espanya: és a dir, fins que el Tribunal Suprem emette una sentència desfavorable (esta és la previsió de la PDE) al recurs presentat per la plataforma contra el PHE. "Esperem que la sentència surte a la primavera del 2019", augura Tomàs, que admet que no serà un temps fàcil per a teixir complicitats a Europa per la imminència d'eleccions europees al mes de maig. ■